

ker på, at ministeren garanterer, at vi er oppe på det dér dramatiske niveau, som hedder skydevåben og sprængstoffer. Jeg kan bestemt godt forestille mig, at man kan andet på det hårde niveau end at bruge skydevåben og sprængstoffer.

Så vil jeg lige sige til Enhedslisten, at hvis de nu havde slået ørerne ud i mandags – en høring er et sted, hvor man hører efter – ville de vide, at de sagkyndige med en eller to undtagelser mente, at det skulle vedtages, selv hvis vi ikke havde fået vores rettelser igennem. Det er fuldstændig rigtigt, at næsten alle indlæggene kritiserede og gennemhagede dette lovforslag, men det hører jo med.

Ib Dalgas Rasmussen, som var en af dem, der var skrappet ved det, Jørn Vestergaard sagde, mente på trods af den dér meget, meget hårde kritik, at det i alt sit mos og til det meget begrænsede, det skulle bruges, nok burde støttes alligevel. Men det var sådan den dér nok støtte det alligevel-model.

Det er, fordi vi står over for noget, som er noget mos. Altså jeg mener, det er ellers gravsikkerheden, man får, hvis man er bange for moset. Vi har nøjagtig det samme problem med store miljøsvinende virksomheder. Dér kan vi blive nødt til en gang imellem at lave nogle begrænsninger, som retssikkerhedsmæssigt kan gå galt. Alligevel gør vi det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Enhedslisten plejer at være relativt sober, når vi diskuterer her i salen, men jeg må sige, at det sidste indlæg, vi fik her, kan jeg desværre ikke give den karakteristikk.

Enhedslistens ordfører sagde, at høringen gav en række forslag, som stort set ikke er fulgt. Jeg har tidligere sagt, at der er et ud af de tre forslag, der ikke er fulgt.

Enhedslisten sagde, at det blev heglet igenem for dårligt håndværk. Det, der blev sagt om dårligt håndværk, var, at der var lovgivning i bemærkningerne. Det er det, det ene af ændringsforslagene nu retter op på, så man får de bemærkninger ind i lovforslaget.

Så sagde Enhedslisten, at man fik det indtryk, at alle eksperterne var uenige i dette her. Dér vil jeg så gerne citere fra det trykte fra høringen, at Claus Haagen Jensen siger:

»Lovforslaget kan efter min mening ikke på nogen måde komme i strid med nogen bestemmelse i den danske grundlov eller nogen af de

menneskerettighedskonventioner, vi er knyttet til.«

Han føjer så til, at hvis der var problemer, kunne det blive med administrationen af det.

Jeg vil også gerne citere Lars Adam Rehof, og jeg gør det, fordi Enhedslistens ordfører kun citerede Thorkild Høyer. Han var også den eneste af de ni eksperter, der var kritisk. Lars Adam Rehof slutter sit første indlæg med at sige: »Kort sagt, jeg udtaler mig ikke imod dette forslag. Jeg ser en lang række problemer i den praktiske udformning, og det håber jeg man kan følge op.«

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen så må jeg erklære mig som den fjerde hylende ulv på højrefløjen, der nok ender med at stemme for det her lovforslag. Først hr. Helge Adam Møller, så fru Margrete Auken, så fru Dorte Bennedsen og så undertegnede.

Jeg vil godt sige til Enhedslisten: Det er simpelt hen ikke til at holde ud at høre på Enhedslistens opfattelse af retsopfattelsen og ligheden for loven. Selv om det ikke berører emnet, kan jeg ikke lade være med at minde om, at for kort tid siden havde Christiania 25 års fødselsdag. Jeg går ud fra, at det var med Enhedslistens velsignelse. Er det lighed for loven? Er det den retsopfattelse, som Enhedslisten sympatiserer med?

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Nu tillader taletiden jo ikke, at jeg kommenterer det hele, men ja, vi går ind for lighed for loven, og hvis fru Pia Kjærsgaard har lyst til at lave et socialt eksperiment et eller andet sted à la Christiania, skal hun da være hjertelig velkommen til det.

Jeg vil godt bede ministeren om at svare på spørgsmålet om voldelige midler: Er det ikke rigtigt, at man ikke kan foretage en sådan ændring af lovteksten, uden at der enten er en mening med det, eller at det udvider anvendelsen af loven ganske betragteligt?

Arne Melchior (CD):

Først en lille replik til Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, som jeg normalt har det godt med. Hun harcelerede over, at jeg havde vist interesse for, hvad der foregår i Venstre; det troede jeg hun ville rose mig for.